

Ferencváros referenciagimnáziuma

Véletlenül kattintottam a budapesti *Leövey Klára Gimnázium* honlapjára, ahol csupán áprilisban a következő versenyeredményeiről értesülhettem: a *Ki az ország legjobb ENSZ diákdiplomatája?* verseny országos döntőjébe bejutott két diákjuk, a *Gordiusz* matematikai tesztverseny fővárosi döntőjében iskolájuk az ötödik lett, az ELTE Kémiai Intézetének *Alkimia* ma kísérletbemutató versenyén a második helyet szerezték meg, az ELTE és a Szegei Tudományegyetem országos kísérleti fizika versenyén a második és a negyedik helyen végeztek, a *Rejtelmes élet* elnevezésű angol nyelvű íróverseny fővárosi döntőjén a hatodik helyet szerezték meg, az úszók diákolimpiájának döntőjéről pedig egy első és egy harmadik hellyel tértek haza. Szintén áprilisban mutatták be (a nagy sikerre való tekintettel háromszor is) a gimnázium színjátszói *László Miklós: II. latszertár* című darabját.

Úgy látszik, a Leövey olyan iskola, ahol nagyon komolyan veszik a tanuló sokoldalú fejlesztését, a versenyeken való megméretését, a tanórán kívüli programoknak a diákok érdeklődéséhez igazítását, a reál, a human, a művészeti és testi nevelés egységét, vagyis, hogy csak ép testben lehet ép lélek.

– *Mi a siker, a jó eredmények titka?* – kérdezem *Bánhegyesi Zoltán* igazgatót.

– Elsőként a *hagyományokra való támaszkodást* kell megemlítenem, hiszen idestova száznegyven éves gimnáziumunkban mély gyökerei vannak a természettudományok magas színvonalú tanításának, amelyhez a többi tantárgy is felzárkózott az utóbbi évtizedekben. A szép eredményekhez *jó tanulók* is kellene. Szerencsére sokféle érdeklődésű gyerekek járnak hozzánk, a hatszáz diákunk mintegy harmada kifejezetten tehetséges. Ők adnak szárnyakat a *tanároknak*, akik időt, energiát nem sajnálva foglalkoznak velük, felkészítik őket a versenyekre, felszínre hozzák a bennük rejlő talentumot. De ne gondolja azt, hogy versenyközpontú iskola vagyunk. Vannak versenyek, amelyek inkább ártanak, mint használnak a gyerekeknek. Azokra a többfordulós versenyekre gondolok, amelyekben már az első fordulóban megoldhatatlan feladatok elé állítják a diákok többségét, és ezzel gyakorlatilag elveszik a kedvüket a résztvételtől. Kár, mert egy-egy verseny akár a tantárgy ünnepe is lehet. Ilyen például az *Gordiusz* matematikai tesztverseny, ame-

lyen az iskolánkból több mint száz tanuló vett részt, vagy a nemzetközi Kenguru verseny, ahol jópofa feladatokat kapnak a gyerekek, és ezért szintén tömeges a részvétel, mintegy motivációt adva a továbblépéshez.

– *Talán azért túl nehéz néha az első forduló, hogy a másodikra már kevesebben menjenek?*

– Kétségtelenül olcsóbb kétszáz gyereket leültetni, versenyeztetni, mint ötszázat. Az sem mellékes összeg, amit a versenyre utaztatásra, a szállásra költünk, de iskolánk tanulóinak még egyetlen megmérettetéséről se maradtak el anyagi okok miatt. Vagy a költségvetésünkből gazdálkodtuk ki a rá valót, vagy az iskola alapítványa, illetve a fenntartó segítette.

– *Vannak tehetséges, sokféle érdeklődésű tanulók, nyilván felkészült tanáraik is, ámde az eredményességhez jó felszereltség is kell. Kiváltképpen a kísérletigényes természettudományokhoz. Hogyan állnak?*

– Ezen a téren nagyot léptünk előre tavaly, ugyanis a ferencvárosi önkormányzat közel háromszáz millió forintot nyert *A természettudományos oktatás módszertanának és eszközrendszerének megújítása a közoktatásban* című pályázaton. Ezt a labort a Leöveyben építették meg 2011 szeptemberében. Olyan iskolát kerestek, ahol tradicionálisan eredményes a természettudományos oktatás, és az intézmény vállalja, hogy a laborban helyet ad a kerület tizenkét másik iskolájának is. Megkötöttük az együttműködési szerződést a tizenkét iskolával, és varázslatokra képes helyettesem – *Sebőkné Orosz Katalin* – a teljes tanévre előre elkészítette nyolcszáz laboros óra elosztását. Nem volt könnyű megoldani, hogy az összesen negyven gyerek befogadására alkalmas két laborban (fizika-biológia, illetve kémia-biológia) minden csoportnak jusson hely. Káprázatosan szép és korszerűen berendezett laboratóriumokról van szó. Persze a többi tantárgyra is gondoltunk, hiszen a korábban nyert pályázati forintokból oldottuk meg az informatikai fejlesztéseket, a költségvetésünk pedig futotta a többi tantárgyhoz szükséges eszközök beszerzésére.

– *És a kiváló tanárok jutalmazására is?*

– Pénz hiányában csak erkölcsi elismerésről lehet szó. Minden versenyeredményt nyilvánosságra hozunk az iskolában, az értekezleteken külön megemlítjük azoknak a kollégáknak a nevét, akiknek a tanítványai valamilyen jelentős sikert értek el. Megér-

demelnék a jutalmat is, mert sokan közülük a szaktárgyuk tanítása mellett elkötelezett hívei valamilyen sportágnak, művészeti ágnak, és ezeket rendszerint megszerettetik a tanítványaikkal is. Sok a munkájuk, hiszen nyolc tagozatot működtetünk, tizenhat tantárgyból pedig fakultáció van. És akkor még nem szóltam a felnőttoktatási tagozatunkról, ahol 20–30 év közötti fiatalembereket tanítanak a kollégák. Nem akármilyen eredménnyel, hiszen amíg voltak a felnőtt diákoknak szóló tanulmányi versenyek, a mieink mindig jól szerepeltek, főiskolára, egyetemre most is eljut néhányuk minden esztendőben.

– *Hamarosan referenciagimnázium lesz a Leövey. Elmondaná, miképpen válnak azzá?*

– Hatmillió forintot nyertünk a tudás profizintú átadásának kidolgozására a *Referencia-intézmények országos hálózatának kialakítása és felkészítése* című pályázaton. Gondoltuk, sok jó tapasztalatot szereztünk az évek alatt, és nem csak természettudományos területen, tehát van mit átadnunk más iskolák tanárainak. De a „hogyan” kérdésében még bizonytalanok vagyunk. Tíz hónap alatt kell teljesíteni a vállalkásunkat. Ez azt jelenti, hogy hamarosan elkezdődik az iskola vezetőinek és tanárainak a továbbképzése.

– *Már megbocsásson, de a tanárt éppen a tudás átadására készítik fel a képzőkben. Arra kellene képezni, amit naponta csinál a gyakorlatban?*

– A tudás gyerekeknek való átadását tanultuk meg az egyetemen. Most viszont kollégáknak kell átadnunk az évek, évtizedek alatt egybegyűlt módszertani és egyéb tapasztalatokat. Rendezett, rendszerezett, professzionális formában. Van miből dolgoznunk, számos jó módszer, eljárás honosodott meg iskolánkban az elmúlt években. Kétségtelen, eddig is adtunk át gyakorlati tudnivalókat, módszereket érdeklődő kollégáknak, de hályogkovács módjára tettük. Most az ismereteket rendszerezük, lépésről lépésre megtervezzük az ismeretátadás menetét, információhordozóra rögzítjük. Ha készen leszünk, referenciainstítúciónként fogadhatjuk az érdeklődő tantestületeket, akik részben a bemutató foglalkozáson megnézhetik az alkalmazott módszert, részben hazavihetik lemezen. Az is megoldás, hogy mi megyünk el a tanítási eljárásainkra kíváncsi intézménybe, ahol gyakorlati órát tartunk, és náluk hagyjuk a lemezt.

– *A felkészülésre elég lesz a tíz hónap?*

– Bízom benne, hogy a továbbképzésekre, az infrastruktúra fejlesztésére elég. Úgy látom, a következő tanév második felében már valódi referenciainstítúciónak lesz a Leövey.

Novák Gábor